

Από το Συναξάρι - Οι όσιοι Νεκτάριος και Θεοφάνης, κτίτορες της Μονής Βαρλαάμ των Μετεώρων

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 17, 2020

17 Μαΐου

Οι όσιοι Νεκτάριος και Θεοφάνης ήσαν αδέλφια από την ευγενή και ισχυρή οικογένεια των Αψαράδων των Ιωαννίνων. Αφού έλαβαν εξαιρετική μόρφωση, απαρνήθηκαν τις χίμαιρες και την ψευδή δόξα του κόσμου τούτου και έγιναν μοναχοί υπό την καθοδήγηση ενός αγίου γέροντα, ονόματι Σάββα (3 Φεβρ.), στο νησί της λίμνης των Ιωαννίνων. Αυτός τους κατάρτισε στις αρχές της ασκητικής πολιτείας και για όλον τον υπόλοιπο βίο τους εφάρμοσαν βιοτή αυστηρή και ξένη προς κάθε ανάπαυση της σαρκός: δεν γεύονταν ποτέ λάδι, έτρωγαν συχνά μία φορά κάθε δύο ημέρες και ο Θεοφάνης έφερε μέχρι τον θάνατό του βαρείες αλυσίδες γύρω στο σώμα του.

Όταν εκοιμήθη ο γέροντάς τους, μετά από δέκα χρόνια, οι δύο αδελφοί που είχαν χειροτονηθεί πρεσβύτεροι, αλλά αισθάνονταν ορφανοί, μετέβησαν στο Άγιον Όρος, στην ιερά Μονή Διονυσίου, ονομαστή για την αυστηρότητά της, προκειμένου να λάβουν την συμβουλή του αγίου πατριάρχου Νήφωνος (11 Αυγ.). Εκείνος τους συνέστησε να επιστρέψουν στο ερημητήριό τους, για να ζήσουν σύμφωνα με τις διδασχές του Γέροντά τους. Επιστρέφοντας, όμως, ανακάλυψαν ότι οι λαϊκοί κτήτορες του μονυδρίου απαιτούσαν την πληρωμή δικαιωμάτων ιδιοκτησίας.

Επιθυμώντας να διαφυλάξουν την ησυχία τους και να αποφύγουν τις στρεψοδικίες, οι δύο αδελφοί προτίμησαν να παραιτηθούν από τα νόμιμα δικαιώματά τους και αναχώρησαν για να κτίσουν ένα νέο ασκητήριο, στο εσωτερικό του νησιού, όπου ανήγειραν αργότερα δύο ναούς, τον ένα αφιερωμένο στον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο και τον άλλο στον άγιο Νικόλαο (1507), κοντά στους οποίους ήλθαν να εγκαταβιώσουν οι τρεις αδελφές τους, καθώς και οι γονείς τους, για να διάγουν κι εκείνοι τον ισάγγελο βίο.

Αλλά κι εκεί πάλι, με την υποκίνηση του Εχθρού του ανθρώπινου γένους και έκπτωτου Αγγέλου, οι εκκλησιαστικές και πολιτικές αρχές, φθονώντας τους μοναχούς, δεν έπαψαν να ενοχλούν τους δύο ασκητές, οι οποίοι είχαν εντούτοις λάβει από τον πατριάρχη άδεια να ιδρύσουν ανεξάρτητη σταυροπηγική μονή.

Ενθυμούμενοι την συμβουλή του αγίου Νήφωνος που τους είχε πει: «Αν σας εύρει μία δοκιμασία, μην αντιστέκεστε, αλλά φεύγετε από τον τόπο εκείνο, για να βρείτε άλλο μέρος, όπου θα μπορείτε να ζείτε εν ειρήνη», επέλεξαν για άλλη μια φορά να εγκαταλείψουν ό,τι είχαν κτίσει με κόπους και μεγάλα έξοδα, από αγάπη για την ησυχία. Μετέβησαν τότε στα Μετέωρα της Θεσσαλίας, που είχαν αρχίσει να γίνονται το σπουδαιότερο μοναστικό κέντρο της εποχής.

Αφού πήραν την άδεια του ηγουμένου της Μονής της Μεταμορφώσεως, πέρασαν επτά χρόνια σε μία από τις αετοφωλιές που ονομαζόταν «ο στύλος του Προδρόμου». Κατόπιν, το 1518, εγκαταστάθηκαν στον απρόσιτο βράχο του Βαρλαάμ, όπου ένας μοναχός με το όνομα αυτό είχε κτίσει παλαιότερα ναό των Τριών Ιεραρχών που ήταν πλέον σε ερειπιώδη κατάσταση. Τον ανακαίνισαν και ο ισάγγελος βίος τους προσείλκυσε σύντομα κι άλλους μοναχούς.

Η αδελφότητα αναπτύχθηκε γρήγορα φθάνοντας τους τριάντα αδελφούς και έτσι χρειάστηκε να ανεγερθεί καινούργιος ναός, αφιερωμένος στους Αγίους Πάντες. Οι δύο αδελφοί φρόντισαν να χτιστούν επίσης όλα τα οικοδομήματα που ήταν απαραίτητα στον κοινοβιακό βίο, όπως και να προικοδοτήσουν το μοναστήρι με μετόχια, προκειμένου οι μοναχοί να προσκαρτερούν αμέριμνοι στο έργο του Θεού.

Τους δίδασκαν, τόσο με τον λόγο όσο και με το παράδειγμα, τα μέσα για να φθάσουν στην τελειότητα. Φθάνοντας στο τέλος της επίγειας ζωής τους, τους άφησαν παρακαταθήκη μία εξιστόρηση του βίου τους και μία Διαθήκη με την παραίνεση να μείνουν ενωμένοι, ως μέλη ενός σώματος και να αμιλλώνται μεταξύ τους στον ζήλο και την αρετή.

Όταν αποπερατώθηκε ο ναός, στις 17 Μαΐου 1544, ο άγιος Θεοφάνης που ήταν βαριά άρρωστος επί δεκαέξι μήνες μεταφέρθηκε εκεί για να δει τους καρπούς τόσων μόχθων. Ευχαρίστησε τον Θεό, ευλόγησε τους αδελφούς και τους εργάτες και επέστρεψε κατόπιν στο κελλί του, όπου προετοιμάσθηκε για την εκδημία του. Ενώ οι αδελφοί έψαλλαν τον Κανόνα εις ψυχορραγούντα, ένα άστρο φωτεινό έλαμπε πάνω από τον τόπο, το οποίο μόλις ο άγιος παρέδωσε την ψυχή του εξαφανίσθηκε.

Ο άγιος Νεκτάριος αναπαύθηκε στις 7 Απριλίου 1550.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπερίτου. Τόμος ένατος, Μάιος, σελ. 202. Ίνδικτος, Αθήναι 2007)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)